

Emir Taş'ı Eğitim Sistemi Kurban Aldı, Eğitim Şehididir 3.4.2017

Rize Pazar'da genç liseli evladımızın cenaze namazını kıldıran İmam Beye teşekkür yazımdır.

Emir Taş'ın ölümüne en doğru ismi koyan o olmuştur. Doğru tespittir. Eğitim sistemimiz artık o hale gelmiştir ki, gencecik evlatlarımız ya katil oluyor ya canından oluyor. 2005'te başlatılan yeni sistemin kurbanı olmuştur Emir Taş.

Madende ölen maden şehidi oluyorsa, okulda ölen de eğitim şehididir.

Biz çocuklarımızı korumayı beceremiyoruz, asıl sorun bu. İmam Bey, bizi bu noktada uyarıyor, yerden göğe haklıdır.

Cenaze namazı sırasında yapılan konuşmayı internette defalarca dinledim ve sonra bu konuşmayı köşeme almaya karar verdim. Diyordu ki:

"... Şehidimiz, buna eğitim şehidi diyorum, Pazar halkımıza baş sağlığı dilerken, eğitim camiamızın da başı sağ olsun. Böyle acı tecrübeler bizleri yeniden kendimize döndürmeye vesile olsun diye Rabbime dua ediyorum.

Dün sabahtan itibaren hepimizin morali çok bozuldu, psikolojimiz bozuldu. Çok üzgünüz, tüm Türkiye üzgün. Neden çünkü; biz bu çocuklarımıza niye dokunamadık, niye bunlara sevgiyi, muhabbeti, birbirimize yardımlaşmayı, kardeşliği öğretmedik diye çok üzgünüz. Biz anne babalar, biz toplumun önündeki din görevlisi, müftü, öğretmen, toplumun önündeki kişiler olarak, hep birlikte çocuklarımıza sarılmalı, birbirimizi sevmeli, kardeş olmalıyız, bunun için çaba göstermeliyiz.

Şunu da ifade etmeden geçemeyeceğim.

Yavrularımızın her türlü maddi ihtiyaçlarını, en iyi elbiselerini, en kaliteli ayakkabılarını, en iyi bilgisayarlarını cep telefonlarını alırken, onların ruhi gıdalarını, manevi inanma ihtiyaçlarını gideremediğimiz zaman, vermediğimiz zaman, bu boşluğu hiçbir şey dolduramıyor.

Evimizdeki bilgisayarın mutlaka ekranı bize dönük olsun. Çocuğumuz duvara yaslanmış, ekran çocukla baş başa kalsın. Sanal alemde çocuklarımızı hangi iklimlere taşıdığımızı bilmiyoruz.

Ayrı odalarda ayrı mekanlarda internetle ekranla çocuk baş başa kaldığı zaman, farklı mecalara sürüklenebiliyor."

Ah değerli imam efendi kardeşim, ah... Ne güzel söylersiniz, ağzınıza sağlık.

Aynı internet sayfasında sizin konuşmanızı tekrar tekrar dinleyip yazarken karşıma dikilen "ikinci hayat", reklamıyla irkildim; "Sizinle aynı tutkuları paylaşan insanlarla tanışın, eğlenin, flört edin, randevulaşın, hatta aşık olun" diye tam da liseli gençlerin ilgileceği bir reklam. Var.

Çok sinsice, tam de sizin konuşmanızın verildiği sayfada, öğütlerinizi dinlemek yerine o reklamı merak etsinler diye. Bu da bir sanal tuzak, dikkatinizi çeliyor.

Hani yani, bütün çocuklarımız böyle tuzaklarla dolu vahşi bir dünyada büyüyor, hepimiz onları korumadığımız için günahkarız. Orda neyin ikinci hayat reklamını yapıyor, bilmiyoruz, çocuklara hangi sanal tuzak kuruluyor acaba... İkinci hayat size de şeytana uyan (satanist) çağrışımı yaptırıyor değil mi? Çocuklarımızın aklını çelerek gencecik hayatlarını çalan şeytan, işte tam de bu noktada hepimize önemli bir uyarı görevi yaptınız, sağolun varolun.

O şeytan reklamı tıklamaya korktum, bugün artık daha kötü bir şey görmek istemiyorum. Gördüğüm kötü şey bir reklam afişiydi, metroda, güya nişan elbisesi reklamı edecek, sadece birleşmiş iki el gösteriyor, kızın bir parmağı erkek elinin arasından mucuk yapıyor, uzun kollu tesettür nişan kıyafeti güya, bir de parlak beyaz ojeli tırnak eklemiş, sadece o noktaya baktırıyor. Bu bir görsel yanıltma silahıdır, bu silahtan yüzlercesi bütün ders kitaplarında var.

Bu silahtan camilere dağıtılmış olan DİB Kuran Kursu kitaplarında da bolca var. EDAM adlı özel şirkete hazırlanmış boyama kitabına bakın, Kabe resminin üstünde salyangoz var. Manevi eğitim değildir bu. Din Dersi kitaplarındaki hadis karikatürlerini de o şirket yaptı. Manevi eğitim vermiyor, çocuğun dikkatini (aklını) dağıtıyoruz. Matematik kitapları da böyle börtü böcek, dolu, Türkçe de böyle.

Bütün internet sayfalarında gelir olsun diye her reklam serbest, yani paranın efendileri çocuklarımızı bizden çekip alıyor. Korkunç şekilde çocuklarımız esir alınıyor. Cani yetiştirmeye para harcamıyorlar, üstüne paralarını alıyorlar.

Şimdi eğik yazıdan tablette yazı yazmaya geçiriyoruz. Tablette bitişik eğik yazı olmadığı için dik temel harfler geliyor. Ama çocuk elini kalemini kullanarak değil, tuşları tıklayarak yazı yazacak!

OKUMA YAZMA ÖĞRETİMİNDE TABLET SİSTEMİ geliyor.

Sanal dünyada yazı yazmak ne getirecek, sonra göreceksiniz, ne şeytanlıklar var onda sonra anlayacaksınız. 2005’de başlayan sistemle on yıl sonra Liseli gençleri birbirini öldürürken buldunuz, yeniden kobay olmakta bu kadar aceleniz ne?

Bizim insanımızı kandırmak çok kolaylaştı, adını böyle deseler tepki olur, referandum öncesidir, hem de internet tuzaklarına tepkinin yükseldiği bir zamanda, çalıyı dolaşıyorlar, haberin manşeti “eğik yazı kalkıyor” şeklinde verildi. Başbakanın deyişiyle, yerseniz.

Tablet sisteminden küresel piyasa ne kazanacak diye sorun, kaynağına ulaşırsınız. Soruyu neden böyle soracaksınız, çünkü Milli Eğitimin Amacı bunun için değiştirilmişti, “Türk Milli Eğitiminin amacı küresel ekonominin gerektirdiği programları uygulamaktır” olmuştu, unuttunuz mu?

Amerika’da Okuma Yazma Tabletleri yapan bir özel şirket bunu birçok eyalete pazarladı, bizimkiler de ordan alıyor. Anlaşılan birileri o şirketle anlaştı. Şirketin adını ben vermeyeyim, siz girin okuyun, işte burda yazıyor.<http://www.mynet.com/haber/guncel/bakan-yilmaz-acikladi-el-yazisi-kalkiyor-mu-2961593-1>

Böyle giderse, 40 yıl önceki sisteme dönülmezse, daha çok Emir Taş koyarız toprağın altına.

Birkaç kelime de cinayete sürüklediğimiz oğlumuz için söylemek istiyorum.

Aleyhinde yazan yazana, oysa onun suçundan biz yetişkinler sorumluyuz, unutuyoruz. İmam bey hatırlattı. Bütün evlatlarımız masumdur, onları reva gördüğümüz sosyal çevre ne ise ona göre şekil alırlar. Emperyalist çocuk düşmanları eğitimimizi ele geçirdi, milli eğitimin amaçlarını değiştirdi, 1995’de Dünya Bankasına vaadler taahhütnameler verildi, onun gerekleri yapıldı, yapılıyor.

Çocuklarımızı birbirine boğazlatacaklar, biz de “yeni sistem” diye seyredeceğiz, öyle mi?

Suçta bulaştırılmış olan evladımızın ailesi Karadeniz’i terk etmiş, internette okudum. Ailesi çok perişan, anlıyorum. Ama bir yaşlı ninesi gidip onu sarmalı, kucaklamalı.

Töremizde bu var, o çocuğun şifası şimdi yaşlı ama tatlı sesli bir ninesinin gidip ona sahip olması, elini tutup öylece ona pişmanlık duygusu yaşatacak dokunuşlar yapması lazım. “Sen yapmadın, kötülük virüsleri girdi beynine, onları yok etmenin yolunu birlikte arayacağız, sana yardım edeceğim, beraber üstesinden geleceğiz, başka çocukların beynine de bu türden virüsler girmesin diye birlikte çalışacağız” mealinden onunla tatlı yumuşak bir ses tonuyla konuşmaya başlamalıdır.

En hızlı iyileştirme ilacı, başkaları da böyle olmasın diye birlikte bir şeyler yapabileceğine onu alıştırmaktır. Yoksa, aksi halde yeni cinayetler için onu tuzağa çekecek İŞİD gibi terörist toplayan vatansız şirketler kol geziyor.

Ailesine sesleniyorum, mücadeleden kaçmayın, oğlunuzu bu hale gelene kadar gerekli koruma önlemleri almak yerine tersine beyin altına akıl dağıtma virüsleri yerleştiren, hatta eğitimin amacını değiştiren Milli Eğitim Bakanlığına dava açın. İngilizce kitaplarında korku filmi izleme ödevi veren ünitelere kadar, bütün kitaplardan şikâyetçi olduğunuzu yüksek sesle söyleyin.

Pazar'dan kaçtınız, kaçmak kurtuluşunuz değildir, her yerde çocuklara yönelik bu tehlikeler var. Öyleyse bütün çocuklar için şefkat kollarınızı uzatın. Dönün eve, ona uzanan tehlikelere uyanmadığınız için kendi çocuğunuzdan özür dileyin. Özür dilemeyi ona böyle öğretebilirsiniz.

Diğer çocukları böyle sanal tuzaklardan korumak için kendisinin ne gibi çözümler üreteceğini, ona böyle bir sorumluluk yükleyecek şekilde ufak ufak konuşmaya başlayın. Hangi tuzaklara yakalandığını en iyi kendisi bildiği için o tuzakları bertaraf etmeyi de eminim en iyi kendisi keşfedecektir.

Her çocuk hepimizindir, Mustafa Kemal bize bunu öğretmişti, unuttuk. Yeniden Mustafa Kemal'i keşfetmeliyiz. Sosyal devletten piyasacı devlete (devletsizliğe) geçiriliyoruz, farkında değiliz, başımıza bütün gelenler bu aymazlığımızdan geliyor.

Sağolsun Pazar Cami imamı, bana bunları yazma fırsatı verdi. Kendisini yürekten kutluyorum.

Eğitimci-Yazar Mahiye MORGÜL, 31 Mart 2017